

Plán územního systému ekologické stability

Libějice

Katastrální území: Libějice
Kraj Jihočeský, okres Tábor

Textová část a výkresy v měřítku 1 : 5 000

EKOSERVIS - Výzkumné středisko krajinné ekologie
Ing. Václav Škopek, CSc., Vladimír Kavka
Široká ulice 8
370 01 České Budějovice 1

X / 2009

Obsah

<i>Úvod</i>	3
<i>Charakteristika bioregionu</i>	3
<i>Popis řešeného území</i>	3
Velikost řešeného území, administrativní příslušnost	3
Geomorfologické zařazení	3
Klimatické poměry	4
Nástin půdních poměrů	5
Geologické poměry	5
Hydrologické poměry.....	5
<i>Současný stav krajiny</i>	6
<i>Územní systém ekologické stability</i>	7
Metodika práce.....	7
STG zastoupené v prvcích ÚSES	8
Fageta typica	8
Fageta abietino-quercina	8
Fageta quercino-abietina	9
Fraxini-querceta roboris-aceris.....	10
Querci-fageta typica	10
Vymezení biochor	11
Systém biocenter a biokoridorů	14
Minimální šířky biokoridorů lokálního významu	14
Maximální délky lokálních biokoridorů a jejich přípustné přerušení	15
Interakční prvky.....	15
Zvláště chráněná území, památné stromy, významné krajinné prvky	15
Ptačí oblasti.....	15
Evropsky významné lokality	15
Doplnění ÚSES nad minimální parametry	15
Ošetřování lučních porostů v rámci prvků ÚSES.....	15
<i>Závěr – význam ÚSES</i>	16
Základní doporučení pro zlepšení ekologické funkce krajiny	16
<i>Regulativy pro plochy zařazené do ÚSES</i>	16
Biocentra	16
Biokoridory	16
Navržené (nefunkční) prvky.....	17
<i>Seznam použité literatury</i>	17
<i>Tabulky prvků ÚSES</i>	17

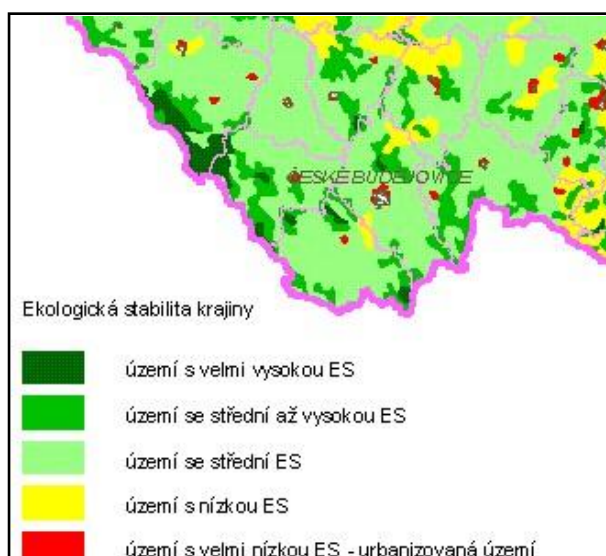
Úvod

Předložený územní systém ekologické stability Libějice má za úkol po ekologické stránce vyhodnotit řešené území. Při jeho tvorbě byly využity již zpracované materiály:

1. Generel nadregionálního a regionálního ÚSES Jihočeského kraje, Friedrich, Praha 2007.
2. Generel ÚSES Tábor, Novák, Musiol, Maksa, 1994.
3. KPÚ Libějice – Plán společných zařízení, Gefos České Budějovice, 2006.
4. Generel ÚSES Tábořsko, Novák, 2009.

Charakteristika bioregionu

Z hlediska biogeografického členění České republiky (Martin CULEK a kolektiv, Biogeografické členění ČR, Enigma, Praha 1996) leží Libějice v **Bechyňském bioregionu**:

Z hlediska širšího krajinného rámce se jedná o území se střední ekologickou stabilitou.

Popis řešeného území

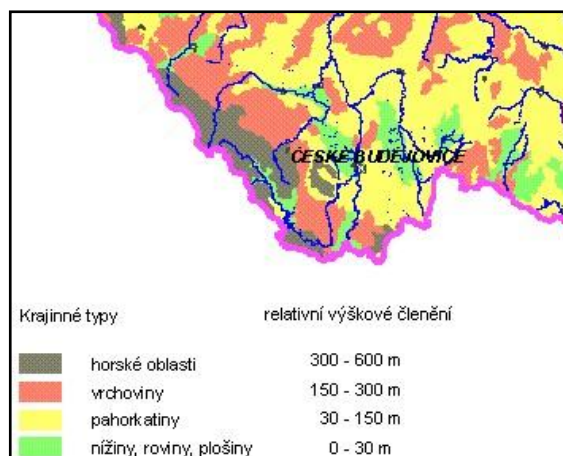
Velikost řešeného území, administrativní příslušnost

Plocha řešeného území je cca 296 ha a zahrnuje katastrální území Libějice.

Geomorfologické zařazení

Podle publikace Vyšší geomorfologické jednotky České republiky, Praha 1996 (Geografické názvoslovné seznamy OSN * ČR) a podle Regionálního geomorfologického členění České republiky (Studia ge-

ographica 23 - RNDr. Tadeáš Czudek, CSc., Geomorfologické členění ČSR, Geografický ústav ČSAV, Brno, 1972), je popisované území součástí Hercynského systému, subsystému Hercynských pohoří a provincie Česká vysočina. V jejím rámci leží v soustavě Česko-moravské, podsoustavě Středočeská pahorkatina a celku Táborská pahorkatina. Tato členitá pahorkatina má střední nadmořskou výšku 449 metrů a střední sklon 3°05'. Převládá výšková členitost 75 až 200 metrů. Nejnížší nadmořská výška je 296 metrů, nejvyšší 632 metry. V rámci Táborské pahorkatiny je území součástí podcelku Soběslavská pahorkatina a okrsku *Malšická pahorkatina*. Z hlediska krajinných typů leží Libějice v pahorkatině:

Klimatické poměry

Dle mapy klimatických oblastí ČSSR - Quitt, GÚ ČSAV Brno, 1971, leží Libějice v mírně teplé oblasti, okrsku MT 7:

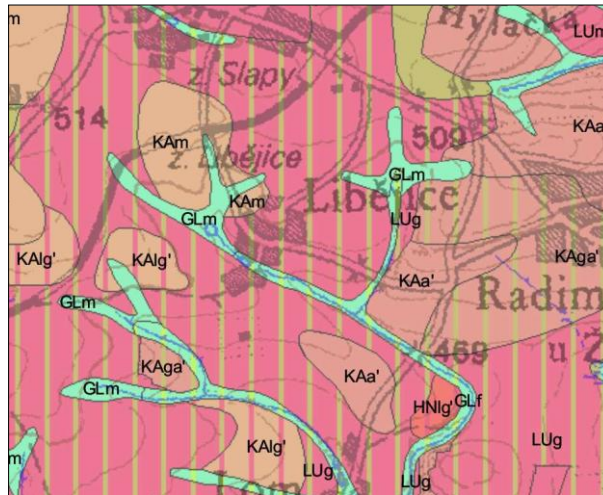

Léto je zde normálně dlouhé, mírné a mírně suché, přechodná období jsou krátká s mírným jarem i podzimem. Zima je normálně dlouhá, mírně teplá, suchá až mírně suchá s krátkým trváním sněhové pokrývky. Základní klimatické charakteristiky:

počet letních dnů	30 – 40
počet dnů s průměrnou teplotou nad 10°C	140 – 160
počet mrazových dnů	110 – 130
počet ledových dnů	40 – 50
průměrná teplota v lednu	-2 – -3°C
průměrná teplota v červenci	16 – 17°C
průměrná teplota v dubnu	6 – 7°C
průměrná teplota v říjnu	7 – 8°C
průměrný počet dní se srážkami nad 1 mm	100 – 120
srážkový úhrn ve vegetačním období	400 – 450 mm
srážkový úhrn v zimním období	250 – 300 mm
počet dnů se sněhovou pokrývkou	60 – 80
počet zamračených dnů	120 – 150
počet jasných dnů	40 – 50

Nástin půdních poměrů

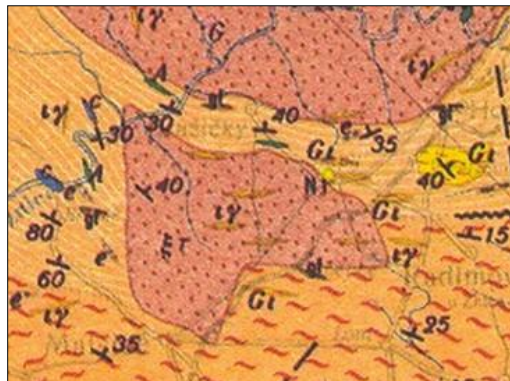
Dle Syntetické půdní mapy ČR je v území relativně jednoduchá situace co se týče půdních typů:

Převážnou část katastru pokrývá oglejená luvizem, která severozápadně od Libějic přechází do modální kambizemě, západně do slabě oglejené luvické kambizemě a východně do kambizemě mesobazické. Podél vodotečí a rybníků se vyskytuje modální glej.

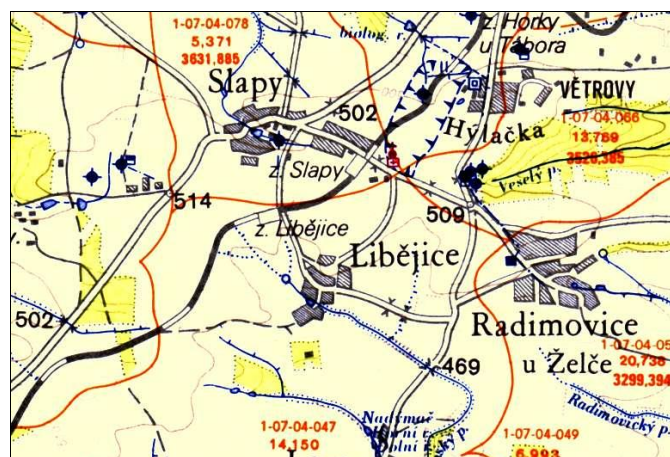
Geologické poměry

Geologické poměry jsou v okolí Libějic poměrně jednoduché. Severozápadní část je tvořena biotitiko-pyroxenickým melanokratickým drobnozrnným syenitem zčásti porfyrickým (táborského typu), jihovýchodní část leží v území budovaném biotitickou pararulou. Místy se nacházejí žíly žul a granodioritů.

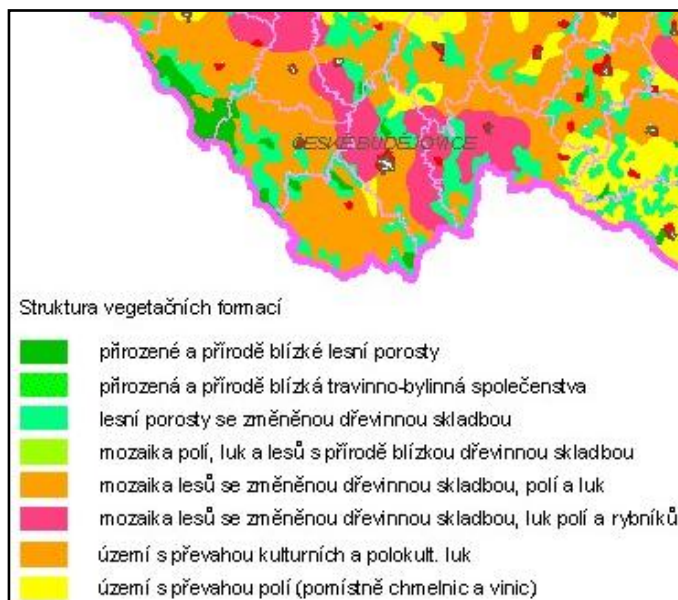
Hydrologické poměry

Téměř celé území je součástí povodí 1-07-04-047 – Lomského potoka, do západní části katastru zasahuje povodí 1-07-04-082 – Lužnice.

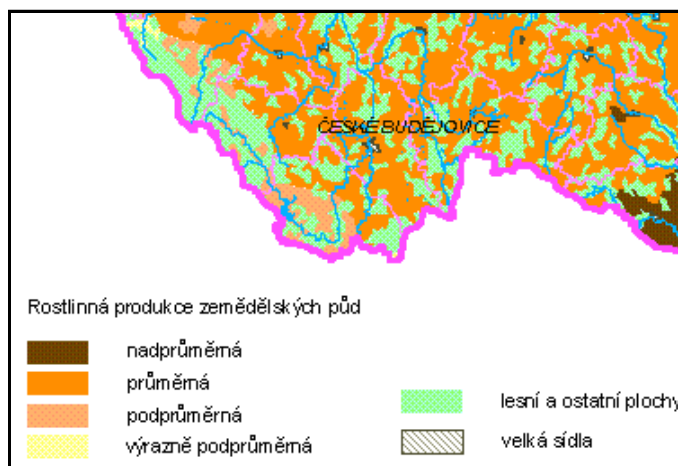

Současný stav krajiny

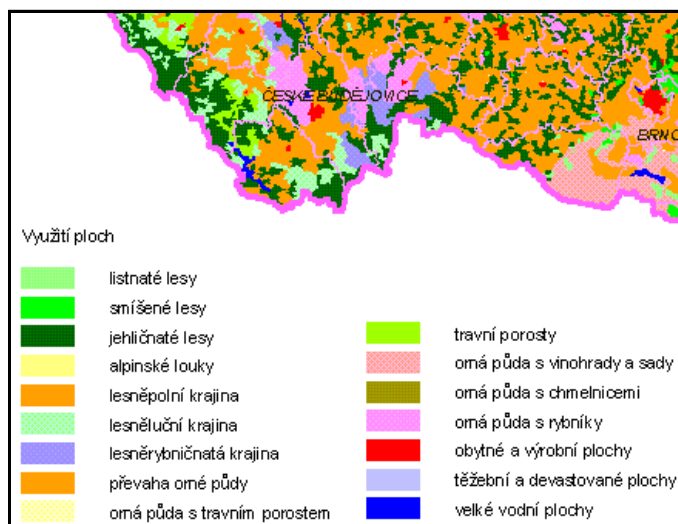
Nejstarší osídlení se datuje již z doby bronzové. Přírozenější zbytky lesů jsou převážně v údolích řek, jinde převažují smrkové a borové lignikultury. Na odlesněných místech převažuje orná půda, na vhodných místech byly vybudovány rybníky. Struktura vegetačních formací v širším kontextu je následující:

V okolí Liběčic převažuje mozaika lesů se změněnou dřevinnou skladbou, polí a luk, podle rostlinné produkce zemědělské půdy jde o oblast průměrnou:

Využití krajiny je dáno využitím jednotlivých ploch. Liběčice leží v krajině lesněpolní:

Metodika práce

STG jsou v tabulkách označeny kódem, který je složen z označení vegetačního stupně, kódu trofické a hydrické řady. Sdružují ekologicky podobné přírodní ekosystémy se všemi od nich vývojově pocházejícími společenstvy, které se mohou střídat na ploše těchto trvalých ekologických podmínek. Zastoupení nadstavbových jednotek geobiocenologické typizace je uváděno dle Zlatníkova systému (Zlatník, 1976).

První pozice se týká vegetačních stupňů (vyjadřuje závislost na výškovém a expozičním klimatu).

Vegetační stupně (Zlatník):

1. dubový	4. bukový (dubojehlíčnatý)	7. smrkový
2. bukodubový	5. jedlobukový	8. klečový
3. dubobukový	6. smrkojedlobukový	9. alpský

Druhá pozice určuje trofickou řadu stanoviště (jsou vyjádřeny rozdíly trvalých ekologických podmínek z hlediska minerálních kvalit substrátu).

Trofické řady:

A - řada oligotrofní - kyselá řada (acidofilní, oligotrofní) na minerálně chudých podkladech
B - řada mezotrofní - živná řada na půdách s dobře probíhajícím rozkladem organické hmoty
C - řada eutrofně nitrofilní - s dokonalým rozkladem organické hmoty a bohatým humusem na N
D - řada eutrofně bazická, kalcifilní - alkalifilní řada na univerzálně bohatých podkladech

Trofické meziřady:

A/B - oligo-mezotrofní	B/D - mezotrofně-bazická
B/C - mezotrofně-nitrofilní	C/D - nitrofilně-bazická

V rámci trofických řad spolu v zásadě nekomunikují jednak STG řady A a D, jednak řady A a C. Mezi ostatními trofickými řadami jsou plynulé přechody. Rámcově lze slučovat (agregovat) jen některé STG. Agregace je prováděna na úrovni řad trofických s přihlédnutím k hydrickým řadám.

Třetí pozice určuje hydrickou řadu (vodní režim půd, které se následně odrážejí na biotě).

Diferenciace hydrických řad v lesních porostech (Löw a kol.):

1. zakrslá řada	- mělký a vysychavý substrát
2 a. skromná řada	- v trofických řadách A a A/B na propustných pleistocenních terasách
2 b. skromná řada	- na píscích
3 a. normální řada	- vŕdčí, klimaxová
3 b. vŕdčí řada	- ve srážkově podnormálních oblastech
4. zamokřená řada	- půda střídavě podmáčená od spodiny
4 a. mokrá řada	- voda proudící, okysličená
5 b. mokrá řada	- voda stagnující
6. rašeliništní řada	- humolit mocnosti min. 50 cm

Diferenciace hydrických řad zemědělských půd (Löw a kol.):

1. zakrslá řada	- extrémně mělké půdy s vystupující horninou
2. skromná řada	- méně extrémní půdy převážně na píscích
3. normální řada	- půdy mírně prosychající
3 s. svěží řada	- půdy neprosychající s vláhovou bilancí okolo polní kapacity
4. zamokřená řada	- půdy hlubší, převážně zrnitostně těžší, hůře propustné se zásobou vody dočasně nad max. PK
5. mokrá řada	- půdy různě hluboké ovlivněné vysokou hladinou spodní vody
5 b. mokrá řada	- se stagnující vodou
6. rašelinná řada	- půdy trvale nasycené vodou

V řešeném území byly pro tabulkovou část STG použity z již zpracovaných a schválených ÚSES citovaných v úvodu materiálu.

Popisy zastoupených STG v rámci prvků ÚSES jsou převzaty z: Petr Maděra, Eliška Zimová: *Metodické postupy projektování lokálního ÚSES, Ústav lesnické botaniky, dendrologie a typologie DF MZLU v Brně, a Löw a spol., Brno, 2005.*

STG zastoupené v parcích ÚSES

STG	Název	Název česky
3B3	<i>Querci-fageta typica</i>	Typické dubové bučiny
3BC3-4	<i>Fraxini-querceta roboris-aceris</i>	Jasanové doubravy s javory
4A3	<i>Fageta quercino-abietina</i>	Dubojedlové bučiny
4AB3	<i>Fageta abietino-quercina</i>	Jedlodubové bučiny
4B3	<i>Fageta typica</i>	Typické bučiny

Fageta typica

Plošiny, mírné až střední svahy ve vyšších pahorkatinách a vrchovinách v nadm. výškách 400-650 m. Geologické podloží tvoří středně bohaté až bohaté silikátové horniny (zvláště syenit, andezit, amfibolit, flyšové břidlice, diabas a bohatší ruly, granodiority, svory aj.) velmi často překryté hlubokými zvětralinami, svahovinami a polygenetickými hlínami. Z půdních typů se uplatňují především mezotrofní až eutrofní kambizemě typické a kambizemě luvizemní. Jedná se o půdy hluboké, písčitohlinité až hlinité, dobře provzdušněné, čerstvě vlhké, obvykle pouze mírně skeletovité, minerálně dobře zásobené a mírně kyselé. Humifikace probíhá příznivě, humusovou formou je moder až mulový moder. Jedná se o chladnější regiony mírně teplé klimatické oblasti především MT 3 a MT 5. V dřevinném patře dominuje buk (*Fagus sylvatica*), který je zde velmi vitální a dobře vzrůstný, obvykle s příměsí jedle bělokoré (*Abies alba*). Jednotlivou příměs mohou tvořit javory (*Acer pseudoplatanus*, *A. platanoides*), lípy (*Tilia platyphyllos*, *T. cordata*), jilm horský (*Ulmus scabra*), z keřů zde nejčastěji rostou zimolez pýřitý (*Lonicera xylosteum*) a lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*). Synusie podrostu se vyznačuje vysokou pokryvností, dominancí mezotrofních druhů, které jsou často uspořádány dvoupatrovitě. K charakteristickým dominantám patří mařinka vonná (*Galium odoratum*), starček Fuchsův (*Senecio fuchsii*), netýkavka nedůtklivá (*Impatiens noli-tangere*), ostružiníky (*Rubus fruticosus* agg., *R. hirtus*, *R. idaeus*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), pravidelně, někdy až spoludominantně se uplatňují kyčelnice cibulkonosná (*Dentaria bulbifera*), pšeničko rozkladité (*Milium effusum*), strdivky (*Melica nutans*, *M. uniflora*), sveřep Benekenův (*Bromus benekenii*), ostrice prstnatá (*Carex digitata*), bukovinec kaprad'ovitý (*Gymnocarpium dryopteris*), kaprad' samec (*Dryopteris filix-mas*). Vysokou prezentaci vykazují žindava evropská (*Sanicula europaea*), vraní oko čtyřlísté (*Paris quadrifolia*), samorostlík klasnatý (*Actaea spicata*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*), rulík zlomocný (*Atropa bella-donna*), papratka samice (*Athyrium filix-femina*), pitulník horský (*Lamium montanum*) aj. Zpravidla nechybí některé heminitrofilní druhy - např. bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), kakost smrdutý (*Geranium robertianum*), kyčelnice devítিলístá (*Dentaria enneaphyllos*) a ječmenka evropská (*Hordelymus europaeus*). Z druhů vyšších poloh se nejčastěji vyskytují věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), svízel okrouhlolistý (*Galium rotundifolium*) a kokořík přeslenitý (*Polygonatum verticillatum*). Značná část byla přeměněna na pole, poměrně časté jsou kulturní louky, vzácněji se vyskytují i polokulturní travinná společenstva z okruhu svazů *Polygono-Trisetion* nebo *Arrhenatherion*. Zachovaly se i rozsáhlejší lesní komplexy, lesní porosty byly většinou přeměněny na smrkové monokultury, často s příměsí modřínu, místy i jedle. Buk se v těchto jehličnatých monokulturách zachoval jen jednotlivě, většinou se jedná o generačně starší ponechané výstavky. Velmi vzácně lze nalézt i porosty s převahou jedle. V synusii podrostu smrkových monokultur se velmi často stává dominantním šťavel kyselý, objevují se některé oligotrofní druhy, především mechrosty (např. ploník ztenčený a pokryvnatec Schreberův), v prosvětlených porostech zde nastupuje třtina rákosovitá a starček Fuchsův. Přitom ale vždy zůstávají zastoupeny druhy mezotrofní. Ojedinelé se vyskytují i listnaté porosty bez buku, kde vlivem hospodaření převládly lípy, místy i habr a dub zimní. Zemědělsky využívané pozemky středně produktivní, lesní porosty vykazují produkci nadprůměrnou. V lesní krajině se změněnou druhovou skladbou porostů jsou segmenty této skupiny významné vyšší druhovou diverzitou podrostu a přežívají zde typické mezotrofní druhy stredo-evropských bučin. Staré buky v jehličnatých porostech jsou biotopem celé řady druhů hmyzu, ptáků, hub i epifytických mechrostů. Ojedinelé zbytky bučin mají prioritní význam pro ochranu biodiverzity.

Fageta abietino-quercina

Převážně alespoň mírně vypuklé části svahů a plošin ve vyšších pahorkatinách a vrchovinách v nadm. výškách 400 - 600 m. Geologické podloží tvoří rozmanité silikátové horniny (žuly, ruly, fylity, droby, pískovce aj.). Na jejich zvětralinách, často s podílem svahovin a polygenetických hlín vznikají oligotrofní kambizemě až podzoly kambizemní, na plošinách i kambizemě pseudoglejové. Ve srovnání s dubojedlovými

bučinami (4 A 3) se jedná o půdy poněkud lépe minerálně zásobené a méně kyselé. Půdy jsou středně hluboké až hluboké, obvykle dobře propustné, mírně až čerstvě vlhké, hlinitopísčité až hlinité, na svazích často s vyšším obsahem skeletu. Převažující humusovou formou je moder. Klimaticky se jedná o mírně teplé klimatické oblasti především MT 5 a MT 7, okrajově i MT 9 a MT 10. V dřevinném patře je dominantní buk (*Fagus sylvatica*), pravidelnou příměs tvoří jedle bělokora (*Abies alba*) a zpravidla také dub zimní (*Quercus petraea*), na kontaktu se společenstvy dubojehličnaté varianty i dub letní (*Q. robur*). Jednotlivě vtroušená bývá bříza bělokora (*Betula pendula*), v podúrovni se pravidelně vyskytuje jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), z keřů ojediněle bez hroznatý (*Sambucus racemosa*). Oproti dubojedlovým bučinám (4 A 3) se v synusii podrostu kromě acidofilních a oligotrofních druhů vždy vyskytují alespoň některé druhy mezotrofní. Z travovitých patří k dominantům bika hajní (*Luzula luzuloides*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), méně často i metlička křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), charakteristicky se vyskytuje ostřice kulkonosná (*Carex pilulifera*), pouze s nízkou pokryvností i bika chlupatá (*Luzula pilosa*). Pravidelně se vyskytují šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), borůvka (*Vaccinium myrtillus*), svízel okrouhlostý (*Galium rotundifolium*), jestřábík lesní (*Hieracium murorum*), kapraď rozprostřená (*Dryopteris dilatata*), z mechorostů nejčastěji ploník ztenčený (*Polytrichum formosum*). Z mezotrofních druhů jsou zde nejčastější starček Fuchsův (*Senecio fuchsii*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*), mléčka zední (*Mycelis muralis*), maliník (*Rubus idaeus*), mařinka vonná (*Galium odoratum*) aj.. Z kapraďorostů jsou v některých typech roztroušeně zastoupeny kapraď samec (*Dryopteris filix-mas*), papratka samice (*Athyrium filix-femina*) a bukovinec kapraďovitý (*Gymnocarpium dryopteris*). Z druhů vyšších poloh se ojediněle vyskytuje věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*). Segmenty na mírném reliéfu jsou většinou využívány jako zemědělská půda, přičemž pole výrazně převládají nad loukami a pastvinami. Travinnobylinná společenstva patří do svazů Arrhenatherion a Polygono-Trisetion. V lesích převládají smrkové monokultury, často pěstované již po více generací. Působením jehličnatého opadu dochází ke změnám půdních vlastností, které vedou k ústupu mezotrofních druhů podrostu, vždy se však alespoň některé mezotrofní druhy vyskytují. Lze předpokládat, že některé segmenty s opakovaným pěstováním jehličnanů, řazené do této skupiny, původně náležely do typických bučin (4 B 3). V hospodářských lesích je kromě smrku často pěstovaná borovice lesní a modřín opadavý a dosti často i severoamerické jehličnany douglaska tisolistá, jedle obrovská a borovice vejmutovka. Pouze roztroušeně se zachovaly zbytky přírodě blízkých až přirozených porostů s převahou buku, dosti často s příměsí dubu zimního, ale prakticky vždy bez jedle. Velmi vzácně především na stinných svazích zaříznutých údolích lze nalézt porosty s vyšším zastoupením ba i převahou jedle. I v těchto porostech se velmi dobře zmlazuje smrk, nalétlý z okolních smrčin. Zemědělsky průměrně, lesnicky nadprůměrně produktivní. V zemědělsko-lesní a lesní krajině s převažujícími jehličnatými hospodářskými lesy mají pro ochranu genofondu velký význam nejen všechny zbytky přírodě blízkých porostů, ale i jednotlivě se vyskytující buky a zvláště jedle. Smrkové monokultury jsou velmi labilní, ohrožované abiotickými i biotickými činiteli a postupně v nich dochází ke snižování biodiverzity. V hercynské oblasti ČR spolu s dubojedlovými bučinami nejrozšířenější skupiny 4. bukového vegetačního stupně.

Fageta quercino-abietina

Převážně vypuklý reliéf mírných, středních až strmých svahů ve vyšších pahorkatinách a vrchovinách v nadm. výškách 400 - 600 m. Na minerálně chudých a kyselých horninách (zejména ruly, žuly, fylity, chudé břidlice a pískovce) vznikají zrnitostně lehčí (převážně hlinitopísčité) oligotrofní kambizemě až podzoly kambizemní. Jedná se o zpravidla středně hluboké až hluboké, dobře propustné, mírně až čerstvě vlhké, minerálně slabě zásobené a silně kyselé půdy. Humifikace probíhá zpomalně, převládající humusovou formou je moder až morový moder. Klimaticky se jedná o mírně teplé oblasti, především MT 5 a MT 7, okrajově i MT 9 a MT 11. V dřevinném patře lze předpokládat převahu buku (*Fagus sylvatica*), který zde ovšem nemá optimální podmínky, takže se zde může významněji uplatnit dub zimní (*Quercus petraea*) a jedle bělokora (*Abies alba*), výjimečně zejména na kontaktu se společenstvy dubojehličnaté varianty i dub letní (*Quercus robur*). K jednotlivě vtroušeným dřevinám patří bříza bělokora (*Betula pendula*), v podúrovni je častý jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*). Z keřů se nepravidelně a pouze jednotlivě objevuje krušina olšová (*Frangula alnus*). Bylinný podrost je druhově chudý, zpravidla s nízkou pokryvností a je tvořen acidofilními a oligotrofními druhy. K dominantám patří metlička křivolaká (*Deschampsia flexuosa*) a borůvka (*Vaccinium myrtillus*), pravidelně se vyskytují šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), ostřice kulkonosná (*Carex pilulifera*), bika hajní (*Luzula luzuloides*), s velmi nízkou pokryvností i bika chlupatá (*Luzula pilosa*), kapraď rozprostřená (*Dryopteris dilatata*), jestřábík zední (*Hieracium murorum*), z mechorostů zde pravidelně roste zejména ploník ztenčený (*Polytrichum formosum*). V nejhudších typech se objevuje i brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*) a bělomech sivý (*Leucob-*

ryum glaucum). Část segmentů na mírném reliéfu je využívána jako pole, ostrůvkovitě se zachovaly zbytky bývalých pastvin, celkově ovšem převládají lesní porosty s výrazně změněnou dřevinnou skladbou. V borových a smrkových monokulturách, které jsou zde pěstovány většinou po více generací, došlo k vymizení buku. Častější příměs tvoří duby, v selských lesích i jedle. Bříza bělokorá, která se přirozeně rozšiřuje na pasekách, zůstává často jako významná příměs i ve starších porostech. V jehličnatých monokulturách je humifikace silně zpomalena, dochází k tvorbě silné vrstvy kyselého surového humusu, vzrůstá pokryvnost stenoekních oligotrofních druhů, zvláště mechorostů (bělomech sivý, dvouhrotec čeřitý a chvostnatý aj.) a keříčků (borůvka, brusinka, místy i vřes). V rozvolněných porostech se zde smrk dobře přirozeně zmlazuje. Na pastvinných ladech a odlesněných plochách, ponechaných samovolnému vývoji se vyvíjejí acidofilní společenstva třídy Nardo-Calunetea, často s dominancí vřesu a s náletem břízy bělokoré. Zemědělsky málo, lesnicky středně až hůře produktivní. Zbytky acidofilních travinnobylinných společenstev v zemědělské krajině jsou často ruderalizovány v důsledku eutrofizace půd při aplikaci průmyslových hnojiv na okolních pozemcích. Společně s jedlodubovými bučinami nejrozšířenější skupina typů geobiocénů 4. bukového vegetačního stupně v hercynské oblasti ČR.

Fraxini-querceta roboris-aceris

Výskyt je vázán na báze svahů, svahové spočinky a dna svahových úpadů s minerálně bohatými, zrnitostně těžšími oglejenými půdami s vyšším obsahem dusíku. Oproti lipovým doubravám s bukem lze v dřevinném patře předpokládat vyšší podíl javorů (*Acer platanoides*, *A. pseudoplatanus*, *A. campestre*), jasanu ztepilého (*Fraxinus excelsior*) a jilmů (zejména *Ulmus minor*). V synusii podrostu indikuje vyšší obsah dusíku v půdách hojně zastoupení druhů s nitrofilní tendencí - např. kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*), bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), netýkavka nedůtklivá (*Impatiens noli-tangere*), pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*). K charakteristickým druhům patří kostřava obrovská (*Festuca gigantea*), bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*), čarovník pařížský (*Circaea lutetiana*), ostřice lesní (*Carex sylvatica*). V současné době převažuje orná půda, místy se vyskytují kulturní louky, ostrůvkovitě zbytky lesních porostů mají velmi pestrou dřevinnou skladbu, převažují však smrkové monokultury.

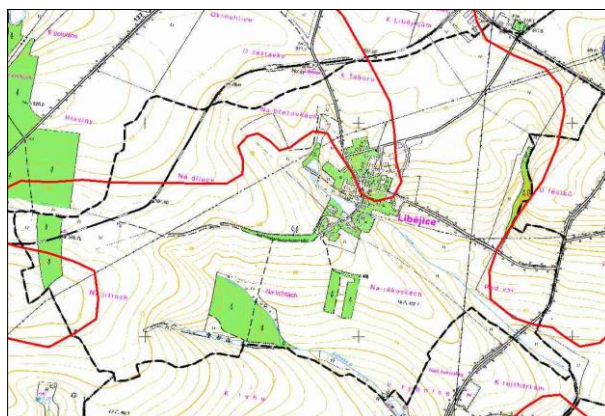
Querci-fageta typica

Plošiny a mírné až střední svahy pahorkatin a vrchovin, s těžištěm výskytu v nadm. výškách 300-500 m, na slunných expozicích mohou vystupovat až k 600 m. Vyskytují se na mírně kyselých až neutrálních horninách často s překryvy svahovin a polygenetických hlín, místy i sprašových hlín. V rámci mírně teplých klimatických oblastí MT 9, MT 10 a MT 11 se jedná o polohy bez významných mezoklimatických odchylek. Převládajícím půdním typem jsou kambizemě, často se vyskytují luvizemě, vzácněji i hnědozemě. Jedná se o půdy písčitohlinité až hlinité, minerálně středně zásobené, mírně kyselé. Převažující humusovou formou je typický moder. Jsou to půdy středně hluboké až hluboké, mírně až středně skeletovité, s vyrovnaným vlhkostním režimem, pouze v letním období někdy ve svrchní části mírně prosýchavé. V synusii dřevin převažuje dobře vzrůstný buk (*Fagus sylvatica*). Vždy se vyskytuje nejméně jako ojedinělá příměs v hlavní úrovni dub zimní (*Quercus petraea*). Zastoupení dalších dřevin je nízké. V podúrovni je někdy hojnější habr (*Carpinus betulus*), do hlavní úrovně mohou jednotlivě zasahovat lípy (*Tilia cordata*, *T. platyphyllos*) a javory (*Acer platanoides*, *A. pseudoplatanus*). Na kontaktu s biocenózami 4. vegetačního stupně se místy uplatňovala i jedle (*Abies alba*). Keřové patro nebývá vyvinuto, ve stádiu zralosti se častěji uplatňuje pouze zimolez pýřitý (*Lonicera xylosteum*) a lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*). Synusie podrostu je tvořena takřka výhradně mezotrofními druhy. Pravidelně se vyskytují lipnice hajní (*Poa nemoralis*), strdivka nicí (*Melica nutans*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), bika hajní (*Luzula luzuloides*) a ostřice prstnatá (*Carex digitata*). Typickou druhovou kombinaci dotvářejí byliny, k dominantám patří mařinka vonná (*Galium odoratum*), často též kyčelnice cibulkonosná (*Dentaria bulbifera*) a ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*). Pravidelně se vyskytují violka lesní (*Viola reichenbachiana*), lecha jarní (*Lathyrus vernus*), samorostlík klasnatý (*Actaea spicata*), rozrazil rezevitek (*Veronica chamaedrys*), konvalinka vonná (*Convallaria majalis*), kokořík mnohokvětý (*Polygonatum multiflorum*), mateřka trojžilná (*Moehringia trinervia*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), mléčka zední (*Mycelis muralis*). Obvykle se vyskytuje i některý z heminitrofilních druhů, např. Bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), pitulník žlutý (*Galeobdolon luteum*). Díky příznivým podmínkám pro zemědělské využití je převážná část typických dubových bučin na plošinách a mírných svazích přeměněna na pole. Na členitějším reliéfu jsou časté ovocné sady s převažujícími jabloněmi a švestkami, daří se zde ještě ořešáku vlašskému. Poměrně vzácně se zachovaly mezofilní trvalé travní porosty, zejména

polokulturní ovsíkové louky. I ve společenstvech travinnobylinných lad převažuje ovsík vyvýšený (*Arrhenatherum elatius*), charakteristicky se zde vyskytují některé teplomilnější druhy s těžištěm výskytu v nižších vegetačních stupních - např. mařinka psí (*Asperula cynanchica*), šalvěj přeslenitá (*Salvia verticillata*), divizna rakouská (*Verbascum austriacum*), devaterník penízkovitý (*Helianthemum nummularium*), mochna jarní (*Potentilla neumanniana*) aj. V liniiových dřevinných společenstvech na agrárních terasách a na lesních okrajích se ze stromů typicky uplatňují habr (*Carpinus betulus*) a babyka (*Acer campestre*), na rozdíl od lesních společenstev je druhově bohaté keřové patro, v němž obvykle dominuje trnka (*Prunus spinosa*), často se vyskytují růže šípková (*Rosa canina*), hloh obecný (*Crataegus laevigata*), řešetlák počistivý (*Rhamnus catharticus*), líska obecná (*Corylus avellana*). Jen na necelé pětině plochy typických dubových bučin zůstaly zachovány lesní porosty. V hercynské části ČR je dřevinná skladba typických dubových bučin většinou zcela změněna ve prospěch jehličnanů. V borových porostech je charakteristická přirozeně vzniklá spodní etáž dubu a habru, buk se v těchto porostech vyskytuje jen zcela výjimečně. Poměrně často zde byly založeny smrkové monokultury. O jejich nevhodnosti na lokalitách typických dubových bučin svědčí jejich destrukce kůrovcem v první polovině 90. let. V podrostu kulturních smrčín se masově šíří neofyt netýkavka malokvětá (*Impatiens parviflora*). Dřevinná skladba je změněna i v porostech výmladkového původu, kde došlo k vymizení buku a ke vzniku porostů charakteru dubohabrových hájů. Zemědělské kultury i lesní porosty jsou zde dobře produktivní. Právě v této skupině mají těžiště výskytu typické druhy organismů středoevropských listnatých lesů. Přírodě blízké segmenty mají proto velký význam pro ochranu jejich genofondu. Nejvýznamnější ohrožení genofondu představuje přeměna listnatých lesů na jehličnaté monokultury. V jejich druhé a třetí generaci mizí typické druhy rostlin i z podrostu. Přirozené zmlazení listnatých dřevin bývá často likvidováno zvěří, takže dochází k narušení přirozeného vývoje lesních biocenóz nejen v hospodářských lesích, ale i v chráněných územích. Typické dubové bučiny jsou vůdčí a nejrozšířenější jednotkou 3. dubobukového vegetačního stupně.

Vymezení biochor

Podle *Biogeografického členění ČR II. díl / Martin Culek a kolektiv. - Praha: Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, 2005, + CD-ROM (mapová příloha)*, do území vstupují celkem 3 biochory. Zcela převládá 4Ro, do severozápadní a západní části katastru zasahuje -4BP, do severovýchodní a východní -4BS:

-4BP - Rozřezané plošiny na neutrálních plutonitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně	
Typ	Typ se nachází výhradně v jižní polovině hercynské podprovincie, a to v níže položených pahorkatinách ve srážkovém stínu za vrchovinami.
Reliéf	Reliéf je tvořen tektonicky zdviženou plochou pahorkatinou, do které se zařizly vodní toky a vytvořily výrazná údolí oddělující plochá temena. Tato údolí v rámci typu jsou hluboká do 60 m, větší údolí jsou samostatnými typy. Na plošinách místy vystupují odolná jádra hornin a tvoří tak malé balvanité pahorky (ruware). Pokud se tato jádra vyskytují v údolích, jsou zde údolí zúžená a na svazích vystupují malé skály. typické jsou četné drobné kamenolomy.
Substrát	Substrátem jsou převážně variské (mladoprvohorní) granodiority. Všechny horniny díky svému mládí již nebyly vrásněním podstatněji rozdrčeny, proto mohou tvořit velké kompaktní balvany. Rozpadají se na hrubý písek až drobný štěrk.

Půdy	Půdy jsou slabě kyselé a typické kambizemě, lehké hlinitopísčité, vysychavé, světleběžové barvy.
Klima	Klima je mírně teplé a srážkově slabě podprůměrné. Jsou zde podmínky pro tvorbu přizemních teplotních inverzí na plošinách a výraznějších inverzí v údolích. Regionální teplotní inverze zde mají mírný vliv.
Vegetace	Potenciální přirozenou vegetaci tvoří mozaika acidofilních doubrav bikových (<i>Luzulo albidae-Quercetum petraeae</i>) nebo jedlových (<i>Abieti-Quercetum</i>), které na chladnějších svazích a humóznějších vlhkých místech doplňovaly ochuzené květnaté bučiny asociace <i>Tilio cordatae-Pagetum</i> . Podél potoků se vyskytují nivy s vegetací podsvazu <i>Alnenion glutinoso-incanae</i> . Na odlesněných místech jsou charakteristické luční porosty svazu <i>Arrhenatherion</i> a <i>Cynosurion</i> , na vlhkých místech svazu <i>Calthion</i> , místy snad i rašelinné louky svazu <i>Caricion fuscae</i> .
Druh	Kontrastně – similární: kromě převažujících ekologicky blízkých ekotopů a potočních niv je zde i další výrazně odlišný maloplošný typ ekotopu, který je ale velmi charakteristický. Takto odlišné dobře vyvinuté ekotopy jsou vesměs zahrnuty do regionálních biocenter.
STG	Dominantní: 3AB-B1-2 (1), 3AB3 (8), 3B3 (15), *4AB-B1-2 (1), *4AB3 (28), *4B3 (34). Kontrastní: 4BC3 (2), 4B4 (7), 4A-AB5b (+), *4BC5a (2), 4BC5b (2).
Skladba	Lesy 26%, travní p. 11,5%, vodní pl. 3%, pole 51%, sady 3%, sídla 2,5%, ostatní 3%.
Orná půda	Polí je o 8% více než v typu 4BP. Jsou převážně velká, méně středně velká. Charakteristickým rysem jsou skupiny balvanů v polích, se skupinami dřevin (bříza, jeřáb ptačí, borovice, bez hroznatý, dub letní). V některých segmentech však balvany téměř chybějí.
Lesy	Vyskytují se jak rozsáhlé lesy pokrývající pahorky, plošiny i údolí, tak téměř bezlesé segmenty, kde jsou jen remízy kolem balvanů na pahorcích a na svazích údolí. V lesích jsou smrkové a borové kultury, popř. jejich směsi. Pouze u okrajů lesů a v malých lesících v polích se objevují duby.
Louky	Tvoří malé segmenty na svazích a na výchozech skal. Tyto trávníky jsou suchomilné a vyznívají zde subxerothermofilní druhy. Největší plochy však zabírají středně velké vlhké louky okolo četných rybníků. Některé z těchto luk mají vysokou biologickou hodnotu.
Voda	Vodní plochy jsou zastoupeny neobvykle hojně, a to řadou malých i středně velkých rybníků. Většina těchto rybníků má zachované litorální porosty, menší část však slouží rekreaci a rybníky jsou obklopeny chatami. Kromě rybníků se vyskytují hladiny malých i větších potoků. Velmi typické jsou malé zatopené lomy.
Sady	Sady jsou zastoupeny málo, pouze u vesnických stavení.
Sídla	Převažují malé a středně velké obce a osady. V typu se nachází i několik větších vesnic a městeček, zpravidla s cennými architektonickými památkami. Leží zde Milešsko, Tábor, Třebíč.
Cílové ekosystémy	Přirozené: Květnaté a kalcifilní bučiny s dubem (as. <i>Melico-Fagetum</i> , <i>Carici pilosae-Fagetum</i> , <i>Tilio platyphylli-Fagetum</i> , <i>Tilio cordatae-Fagetum</i> , <i>Cephalanthero-Fagetum</i> , dolní část <i>Dentario enneaphylli-Fagetum</i>), Acidofilní bučiny s dubem (as. <i>Carici-Quercetum</i> , <i>Luzulo-Fagetum</i> kromě nejvyšších poloh); náhradní: Acidofilní trávníky.

4Ro - Vlhké plošiny na kyselých horninách 4. vegetačního stupně

Typ	Segmenty typu jsou situovány na plochých návrších vlhkých pahorkatin nebo v rovinách pánví. Tvoří méně vyhraněné prostředí než podmáčené sníženiny, do nichž často přechází.
Reliéf	Reliéf má většinou charakter mírně ukloněné nebo slabě vyklenuté plošiny. V plošinách jsou vyvinuty ploché úvalovité sníženiny, kudy odtékají zpravidla autochtonní drobné toky.
Substrát	Substrát je tvořen především slehlými sprašovými hlínami, v pánvích však i nevápnitými kyselými křídovými či neogenními jíly.

Půdy	Půdní voda vlivem plochého reliéfu a jemnozrnného substrátu špatně odtéká, a tak se vyvinuly primární pseudogleje, na sušších místech i oglejené kambizemě. Jsou zpravidla málo až průměrně živné, těžké.
Klima	Klima je mírně teplé, srážkově podprůměrné.
Vegetace	Základním typem potenciální přirozené vegetace jsou acidofilní jedlové doubravy (<i>Abieti-Quercetum</i>), které na vlhčích místech přecházejí do podmáčených jedlin (<i>Luzulo pilosae-Abietetum</i>) a na sušších do acidofilních bikových bučin (<i>Luzulo-Fagetum</i>). Podél potůčků lze předpokládat ostřicové jaseniny (<i>Carici remotae-Fraxinetum</i>). Na odlesněných místech lze očekávat vlhké louky svazu <i>Calthion</i> i <i>Molinion</i> a výjimečně i rašelinné louky (svaz <i>Caricion fuscae</i>).
Druh	Similární = tvořená souborem blízkých ekotypů. Jediným kontrastním typem jsou potoční nivy a prameniště.
STG	Dominantní: 4AB3 (15), *4AB(-B)4 (81). Kontrastní: 4A-AB5b (+), 4BC5b (2), 4BC5a (2).
Skladba	Lesy 30%, travní p. 21%, vodní pl. 2%, pole 37,5%, sady 2%, sídla 4%, ostatní 3,5%.
Orná půda	Lesy a pole mají vyvážené zastoupení, hojně jsou i louky. Pole jsou velká, geometrických tvarů a s minimem zeleně mezi bloky. Zpravidla jsou ohraničena hradbou jehličnatých lesů, méně regulovanými drobnými potoky nebo silnicemi.
Lesy	Lesy jsou většinou ve velkých komplexech, pouze v segmentech, kde převažují pole, jsou fragmentární. Převažují smrkové monokultury.
Louky	Louky i pastviny jsou zpravidla intenzivně využívané, pouze v nivách potoků jsou zamokřené a opuštěné.
Voda	Vodní plochy jsou poměrně vzácné, tvořené většinou jen potoky a malými rybníky.
Sady	Sady jsou velmi vzácné a s výjimkou několika zahrádkových kolonií jsou vázány jen na vesnické zahrádky.
Sídla	Sídla mají v jednotlivých segmentech velmi rozdílné zastoupení, zpravidla však malé. Především se jedná o malé a středně velké vsi, leží zde vilkový východní okraj Soběslavi.
Cílové ekosystémy	Přirozené: Acidofilní doubravy jedlové hygofilní (as. <i>Abieti-Quercetum</i> - část) - (s Dbl), Acidofilní jedliny hygofilní (as. <i>Luzulo pilosae-Abietetum</i>) - (s Dbl, Bk); náhradní: Mezofilní trávníky (svazy <i>Arrhenatherion</i> , <i>Cynosurion</i> , <i>Polygono-Trisetion</i> , <i>Trifolion medii</i>). Rybníky není žádoucí zahrnovat do biocentra.

-4BS - Rozřezané plošiny na kyselých metamorfitech v suché oblasti 4. vegetačního stupně

Typ biochory	Typ biochory je v hercynské podprovincii velmi hojný. Tvoří podstatnou součást monotónní hercynské krajiny s velmi málo pestrou biotou. Vyskytuje se v malých a středně velkých segmentech, zpravidla na okrajích kotlin a pánví nebo tvoří pahorkatiny na dnech konkávních tvarů.
Reliéf	Tvořen je tektonicky mírně zdviženou plošinou, do které se zařizly vodní toky a vytvořily výrazná údolí oddělující plochá temena. Tato údolí v rámci typu jsou hluboká do 60 m, větší údolí bývají samostatnými typy biochor. Na plošinách místy vystupují odolná jádra hornin, která tvoří malé pahorky (suky). Pokud se tato jádra vyskytují v údolích, jsou zde údolí zúžená a na svazích vystupují malé skály. Ve svazích údolí a pahorků bývají malé lomy. Hojně jsou prehistorické mohyly.
Substrát	Hlavně předprvohorní migmatity a migmatitické ruly. Především svory a fylity se rozpadají na ploché kameny.
Půdy	Půdy mimo les jsou převážně typické a typické slabě kyselé kambizemě, středně těžké, středně kamenité. Na plošinách se často vyskytují luvizemě pseudoglejové, luvizemě i pseudoglejové kambizemě. V nivách jsou glejové fluvizemě. V lesích jsou nejčastěji uváděny silně kyselé kambizemě, časté jsou však i slabě kyselé kambizemě. Půdy mají béžovou barvu.

Klima	Klima je mírně teplé a srážkově slabě až silně podprůměrné, v jižních Čechách a na jihozápadní Moravě se vyskytují i teplejší a sušší oblasti. Jsou zde podmínky pro tvorbu přizemních teplotních inverzí na plošinách a výraznějších inverzí v údolích. Regionální teplotní inverze zde mají středně silný vliv, neboť sem jednak zasahují inverze ze sousedních kotlin, jednak konkávní reliéf v závětrí vrchovin sám vede k tvorbě velkoplošných teplotních inverzí.
Vegetace	Potenciální přirozenou vegetaci tvoří acidofilní bikové doubravy (<i>Luzulo albidae-Quercetum petraeae</i>), které na chladnějších svazích střídají bikové bučiny (<i>Luzulo-Fagetum</i>) a vzácně i květnaté lipové bučiny (<i>Tilio cordatae-Fagetum</i>). Potůčky doprovázejí porosty ostřicových jasanin (<i>Carici remotae-Fraxinetum</i>), větší potoky udatnové olšiny (<i>Arunco silvestris-Alnetum glutinosae</i>). Na odlesněných místech ovsíkové louky svazu <i>Arrhenatherion</i> , podél potoků mokřadní louky sv. <i>Calthion</i> , na pramenech i rašelinné krátkostébelné louky sv. <i>Caricion fuscae</i> .
Druh biocchory	Similární = tvořená souborem blízkých ekotypů. Jediným kontrastním typem jsou potoční nivy a prameniště.
STG	Dominantní: 3AB-BI-2 (1%), 3AB3 (15%), 3B3 (8%), *4AB-BI-2 (1%), *4AB3 (47%), 4B3 (30%), 4BC3 (3%), 4AB4 (7%). Kontrastní: 4A-AB5b (+), *4BC5a (3%), 4BC5b (1%).
Skladba	Lesy 23%, travní porosty 10,5%, vodní plochy 1%, pole 57%, sady 4%, sídla 2,5%, ostatní 2%.
Orná půda	Pole zabírají převážně plošiny a okolí sídel. Jsou velká, pouze na svazích jsou středně velká a malá. Nelesní krajina je zpravidla holá a jsou zde pouze dožívající ovocná stromořadí podél silnic. Hranice polí tvoří nejčastěji vodní toky, lesy a komunikace.
Lesní porosty	Lesy jsou převážně malé a středně velké. Lesy zabírají hlavně svahy údolí, ale často se nacházejí i na plošinách dále od sídel. Jejich dřevinná skladba je velmi monotónní. Dominují kulturní smrčiny střídající se s kulturními bory, nebo obě hlavní dřeviny tvoří směsi. Místy je významnější příměs modřínu. Listnaté dřeviny jsou zastoupeny především olšinami v nivách, jinak se ojediněle vyskytují dožívající fragmenty nebo kotlíky tyčoviny listnatých dřevin, zejm. dubu. Vzácná je i příměs dubu nebo buku, nejčastější je v údolích. Dub a habr je častý v remízích v polích.
Travní porosty	Nacházejí se převážně v nivách a v okolí rybníků, vzácněji na strmých svazích. Zamokřené louky jsou většinou opuštěné a mění se v ruderalizované mokřady, zbývající louky jsou intenzivně obhospodařovány a mají nižší biologickou hodnotu. Přesto se zde nacházejí fragmenty cennějších mokřadních a částečně zrašeliněných, luk. Suché trávníky jsou vzácnější, nacházejí se především na strmých svazích, které dosud nepodlehly zalesnění.
Vodní plochy	Vodní plochy jsou zastoupeny především malými rybníky a vzácnějšími středně velkými rybníky. Tekoucí vody jsou zastoupeny potoky, říčkami a řekou Otavou.
Sady	Sady jsou výhradně u rodinných domů, převážně po obvodech vesnic a vzácně též v zahrádkářských koloniích po obvodu větších měst.
Sídla	Sídla jsou tvořena především malými a středně velkými vesnicemi. Velké vesnice téměř chybějí, typická jsou však malá města. Významná část měst a městeček má zachovaný historický ráz a je chráněna. Charakteristické jsou chatové kolonie na březích vodních ploch.
Cílové ekosystémy	Acidofilní bučiny s dubem, nivní potoční olšiny olše lepkavé.

Systém biocenter a biokoridorů

Pro biocentra a biokoridory je uvedena v tabulkové příloze charakteristika stanoviště. Prostorové parametry, jako jedno z rozhodujících kritérií vymezení LÚSES, jsou výsledkem současné úrovně poznání přírodních zákonitostí, a nelze je chápat absolutně. Všechny zastoupené prvky jsou lokální úrovně:

Minimální šířky biokoridorů lokálního významu

<u>Lesní společenstva:</u>	Minimální šířka je 15 m.
<u>Společenstva mokřadů:</u>	Minimální šířka je 20 m.
<u>Luční společenstva:</u>	Minimální šířka je 20 m.

Maximální délky lokálních biokoridorů a jejich přípustné přerušení

<u>Lesní společenstva:</u>	Maximální délka je 2000 m, možnost přerušení je max. 15 m.
<u>Mokřadní společenstva:</u>	Maximální délka je 2000 m, přerušení je možné 50 m zpevněnou plochou, 80 m ornou půdou a 100 m ostatními kulturami.
<u>Kombinovaná společenstva:</u>	Maximální délka je 2000 m, přerušení je možné do 50 m zastavěnou plochou, 80 m ornou půdou a 100 m ostatními kulturami.
<u>Luční společenstva:</u>	Maximální délka je 1500 m, přerušení i 1500 m.

Minimální velikost biocenter lokálního významu

<u>Lesní společenstva:</u>	Minimálně 3 ha v případě kruhového tvaru.
<u>Mokřady:</u>	Minimální velikost je 1 ha.
<u>Luční společenstva:</u>	Minimální velikost je 3 ha.
<u>Kombinovaná společenstva:</u>	Minimální velikost je 3 ha.

Interakční prvky

Kromě biocenter a biokoridorů jsou základními skladebnými částmi ÚSES na lokální úrovni i interakční prvky, což jsou ekologicky významné krajinné prvky a ekologicky významná liniová společenstva, vytvářející existenční podmínky rostlinám a živočichům a významně ovlivňující fungování ekosystémů kulturní krajiny. V místním územním systému ekologické stability zprostředkovávají interakční prvky příznivé působení biocenter a biokoridorů na okolní, ekologicky méně stabilní krajinu. Interakční prvky jsou součástí ekologické niky různých druhů organismů, které jsou zapojeny do potravních řetězců i okolních, ekologicky méně stabilních společenstev. Slouží jim jako potravní základna, místo úkrytu a rozmnožování. Přispívají ke vzniku bohatší a rozmanitější sítě potravních vazeb v krajině a tím podmiňují vznik regulačních mechanismů, zvyšujících ekologickou stabilitu krajiny. V řešeném území jsou interakční prvky vymezeny jako stávající i nově navržené – jejich charakteristiky jsou uvedeny v tabulkové části dokumentace.

Zvláště chráněná území, památné stromy, významné krajinné prvky

Zvláště chráněné území zde není.

Památné stromy se zde nenacházejí.

Významné krajinné prvky se dělí na VKP ze zákona (ex lege), tj.: lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera a údolní nivy (tyto krajinné prvky nejsou samostatně vyznačeny, protože jejich lokalizace je součástí mapového podkladu), a registrované významné krajinné prvky, neboli ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotné části krajiny, které utvářejí její typický vzhled nebo přispívají k udržení její stability. Tyto zde nejsou.

Přírodní park do řešeného území nezasahuje.

Ptačí oblasti

Do území nezasahuje žádná vyhlášená Ptačí oblast.

Evropsky významné lokality

Do katastru nezasahuje Evropsky významná lokalita.

Doplnění ÚSES nad minimální parametry

Jestliže to umožňují ostatní zájmy v území, lze uvažovat i o dalším rozšíření ÚSES nad současný rámec – především dalším zařazením navržených interakčních prvků (navržených výsadeb).

Ošetřování lučních porostů v rámci prvků ÚSES

Louka je převážně člověkem vytvořený a na něj svojí existencí vázaný biotop. Jako nelesní biotop byla v minulosti vzácná, a prakticky se jedná o permanentní sukcesní stadium směřující k původním lesním typům usměrňované lidským hospodařením. Luční porosty jsou dnes jedním z nejzajímavějších biotopů, zejména co se týče světlo milné entomofauny. Nejbohatší druhové spektrum je na lučních porostech postupně kosených 1x ročně, naopak nejméně obsazené jsou louky plošně kosené 2-3x ročně těžkou mechanizací, přísévané a hnojené umělými hnojivy. Pokosením lučního porostu dochází k náhlé ztrátě potravní základny, a je-li toto kosení celoplošné, ve shodném období a navíc prováděné těžkou mechanizací, dochází k postupnému ochuzování druhovému i početnímu.

Negativně se na lučních porostech projevuje rovněž jejich odvodnění a následný posun hydrické řady

směrem dolů. Proto je potřebné provádět takové zásahy, které jsou schopné zakonzervovat sukcesní řadu ve stadiu travinobylinného společenstva ⇒ únosný způsob obhospodařování. Vzhledem k tomu, že není možné aplikovat management vyhovující všem hmyzím druhům, navrhuje doporučení na základě rostlinných společenstev – velmi detailně je uveden v knize *Péče o chráněná území I. + II., Petříček 1999* (viz literaturu).

Závěr – význam ÚSES

Cílem ÚSES je ochrana přírodních společenstev před lidskou činností (odlesněním, odvodněním, regulacemi a podobně) i úprava některých funkcí krajiny. Jedná se zejména o úpravu hospodaření na některých pozemcích.

Za nejdůležitější poznatky při zpracování ÚSES považujeme:

- a) Celkový charakter krajiny řešeného území je harmonický, přičemž velké množství nelesní dřevinné vegetace bylo v minulosti odstraněno.
- b) Dnes je odlesněná krajina do značné míry zorněna.
- c) Vodní režim je narušen, což souvisí s historickým odvodněním krajiny a provedenými úpravami drobných vodních toků.

Základní doporučení pro zlepšení ekologické funkce krajiny

- a) Posílení kostry ekologické stability je možné, přičemž se jeví jako nejvhodnější využití navržených interakčních prvků.
- b) Důsledně dodržovat druhovou skladbu v lesních porostech v rámci ÚSES odpovídající přirozenému složení z autochtonních dřevin, stejně jako příslušný management.
- c) U vodotečí v minulosti upravených v co největší míře zachovat přírodě blízký charakter příbřežní zóny a podporovat tam sukcesi, v případě možnosti jejich revitalizace vypracovat příslušné projektové dokumentace.
- d) Vhodnými technologickými zásahy zvyšovat stupeň ekologické stability lučních porostů.

Regulativy pro plochy zařazené do ÚSES

Regulativy mají 2 základní funkce:

- 1) Zajišťují podmínky pro trvalou funkčnost existujících prvků ÚSES.
- 2) Zajišťují územní ochranu ploch pro doplnění prvků ÚSES navržených nebo nefunkčních.

Na jejich základě je omezeno právo vlastnické tam, kde jsou pro to splněny podmínky vyplývající z Ústavní Listiny, Občanského zákoníku, Stavebního zákon, Zákona o ochraně přírody a krajiny a Zákona o ochraně zemědělského půdního fondu (neboli mimo oblast územního plánování). V ostatních případech zůstává právo na stávající využití území zachováno. Regulativy jsou podkladem pro správní řízení, a liší se podle konkrétního prvku ÚSES.

Biocentra

Druhová skladba bioty se bude blížit přirozené skladbě odpovídající trvalým stanovištním podmínkám, u antropicky podmíněných ekosystémů též trvalým antropickým podmínkám. Veškeré vedlejší funkce musejí být tomuto cíli podřízeny. Nepovoluje se zde *umísťování staveb, pobytová rekreace, intenzivní hospodaření* a nepřipustné jsou i veškeré další *činnosti snižující ekologickou stabilitu* tohoto krajinného segmentu.

Biokoridory

Posláním biokoridorů je umožnit migraci všech organismů mezi biocentra, trvalou existenci nelze předpokládat. Z těchto důvodů se zde připouští širší možnosti hospodářského využití, nevádí ani souběžné vedení biokoridorů s *účelovými* komunikacemi, rekreačními trasami a podobně. V nezbytných případech je podmíněně přípustné povolování liniových staveb, konkrétně příčné křížení s biokoridorem, vodohospodářská zařízení, čistírny odpadních vod a podobně. Nepovoluje se zde opět: *umísťování staveb, pobytová rekreace, intenzivní hospodaření* a rovněž nepřipustné jsou veškeré další *činnosti snižující ekologickou stabilitu* tohoto krajinného segmentu.

Navržené (nefunkční) prvky

Jejich realizace je vázána na splnění výše zmíněných zákonných podmínek. Do doby jejich splnění je zaručeno právo na stávající využití území. Nelze však připustit takové změny v jejich současném využití, které budoucí realizaci ÚSES výrazně ztíží nebo dokonce znemožní. Realizace je podmíněna řešením vlastnických vztahů v projektu ÚSES, komplexních pozemkových úpravách nebo lesních hospodářských plánech. Pokud nedojde k dohodě s vlastníky (jejichž práva na stávající využití jsou chráněna), je jejich omezení možné pouze za těchto podmínek: omezení se děje ve veřejném zájmu, omezení se děje na základě zákona, omezení je výslovně uvedeno, omezení je provedeno jen v nezbytném rozsahu, neprokáže-li se, že požadovaného účelu nelze dosáhnout jinak, za omezení je poskytnuta náhrada podle procesních pravidel stanovených stavebním zákonem. V případě ÚSES se poskytuje náhradní pozemek. Proto musejí být regulativy omezeny na zachování stávajících podmínek (využití) = *vyklučují se činnosti a změny využití území snižující ekologickou stabilitu lokality*. Regulativy jsou vyjádřeny v grafické části územního plánu prostřednictvím vymezení jednotlivých prvků ÚSES, který byl zpracován oprávněnou osobou za dodržení metodických pokynů platných pro jeho konstrukci. Změnu této závazné části ÚPD schvaluje orgán, který schválil původní územně plánovací dokumentaci. Přírodovědná část (soubor opatření pro zachování funkčnosti prvku ÚSES, návrh managementu a podobně) je uveden jednak v tabulkových přílohách týkajících se konkrétních prvků, jednak v obecné sumarizující podobě v textové části územního systému ekologické stability.

Seznam použité literatury

- Buček A., Lacina J.: Geobiocenologie II. Seznam skupin typů geobiocénů České republiky, MZLU, Brno, 1999
- Culek M. a kol.: Biogeografické členění České republiky, Enigma, Praha, 1996
- Culek M. a kol.: Biogeografické členění České republiky II. díl, AOPK ČR, Praha, 2005
- Chytrý M., Kučera T., Kočí M.: Katalog biotopů České republiky. AOPK ČR, Praha, 2001
- Kvítek T. a kol.: Udržení, zlepšení a zakládání druhově bohatých luk. Metodika 21/1997, VÚMOP, Praha, 1997
- Lepeška P. a kol.: Metodika zpracování ÚSES do územních plánů obcí. Návod na užívání ÚTP regionálních a nadregionálních ÚSES ČR. MMR a Ústav územního rozvoje, Brno, 1998
- Löw a kol.: Rukověť projektanta MÚSES, MŽP ČR, Doplněk, Brno, 1995
- Maděra P., Zimová E.: Metodické postupy projektování lokálního ÚSES, Ústav lesnické botaniky, dendrologie a typologie DF MZLU v Brně, a Löw a spol., Brno, 2005
- Míchal I., Petříček V.: Péče o chráněná území II., Lesní společenstva. AOPK ČR, Praha, 1999
- Moravec J. a kol.: Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení. Severočeskou přírodou, Příloha 1995, Litoměřice
- Pellantová J. a kol.: Metodika mapování krajiny. Výzkumné a monitorovací pracoviště ÚOP Brno, Praha, 1994
- Petříček V. a kol.: Péče o chráněná území I. Nelesní společenstva. AOPK ČR, 1999
- Quitt E.: Klimatické oblasti ČSSR. SG č. 16, GÚ ČSAV, Brno, 1971
- Syntetická půdní mapa České republiky, VÚMaOP, Praha, 1994
- Vlček V. a kol.: Vodní toky a nádrže. Academia, Praha, 1984
- Vyšší geomorfologické jednotky České republiky, Praha, 1996
- Zimová E. a kol.: Zakládání místních ÚSES na zemědělské půdě. MZe ČR, Lesnická práce, Kostelec n. Černými Lesy, 2002

Tabulky prvků ÚSES

(Mapování bylo využito z již schválených materiálů pro toto území)

Číslo	1 (generelové číslo 3302 + 818)
Název	Na jitrech
Charakter	Lokální biokoridor
Mapa	1
STG	3-4B3, 4B4
Rozloha	1,98 ha
Charakteristika	<p>Převážně funkční biokoridor vedený lesním porostem. V jižní části malý úsek na zemědělsky obhospodařovaných pozemcích:</p> <p>Přechází přes lesní porost 110 A:</p> <p>Příslušnými lesními typy jsou 4H1 (v jižní a střední části biokoridoru) - Hlinitá bučina šřavelová na plošinách a v plochých úžlabinách a 4O5 v části nejsevernější (Svěží dubová jedlina šřavelová se starčekem hajním na plošinách a v plochých úžlabinách).</p>

Doporučení	<p>V lesním porostu zachovat a chránit, respektive prohloubit přirozený charakter porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. Vhodnými opatřeními podpořit přirozenou obnovu žádoucích dřevin.</p> <p>V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby, přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 4H - hlinitá bučina - buk 80%, jedle 20%, příměs dubu a lípy, 4O - svěží dubová jedlina - dub 40%, jedle 40%, buk 20%, příměs osiky. Mělo by se jednat o <i>nejpřirodnější části krajiny</i> tvořící tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřirodní vývoj. Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s Oblastním plánem rozvoje lesů. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999</i>.</p> <p>Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadeb je podzim nebo časné jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextílie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihruje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p> <p>Na lučních porostech kosení dle stavu společenstva zpravidla jedenkrát až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality tak, aby byla umožněna existence druhů neschopných regenerace v cyklu pravidelných sečí (bližší údaje jsou velmi podrobně uvedeny v knize <i>Péče o chráněná území – I. Nelesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999</i>). Termín seče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Kosení v suchém období s použitím lehké mechanizace, v trvale podmáčených partiích alespoň občasně ruční kosení. Pokos pokud možno sušit přirozeným způsobem na místě (mimo ruderální partie). Ladní vegetaci ponechat bez zásahu, pouze s větším časovým odstupem (2-3 roky) kosit partie bez dřevinných náletů.</p>
------------	--

Číslo	2 (generelové číslo 34 + 820)
Název	K luhu
Charakter	Lokální biocentrum
Mapa	1
STG	3B4, 4AB-B3
Rozloha	7,47 ha

Charakteristika Lokální biocentrum v lesním porostu, na loukách okolo upravené vodoteče a ladní vegetaci:

Zahrnuje lesní porost 110 B:

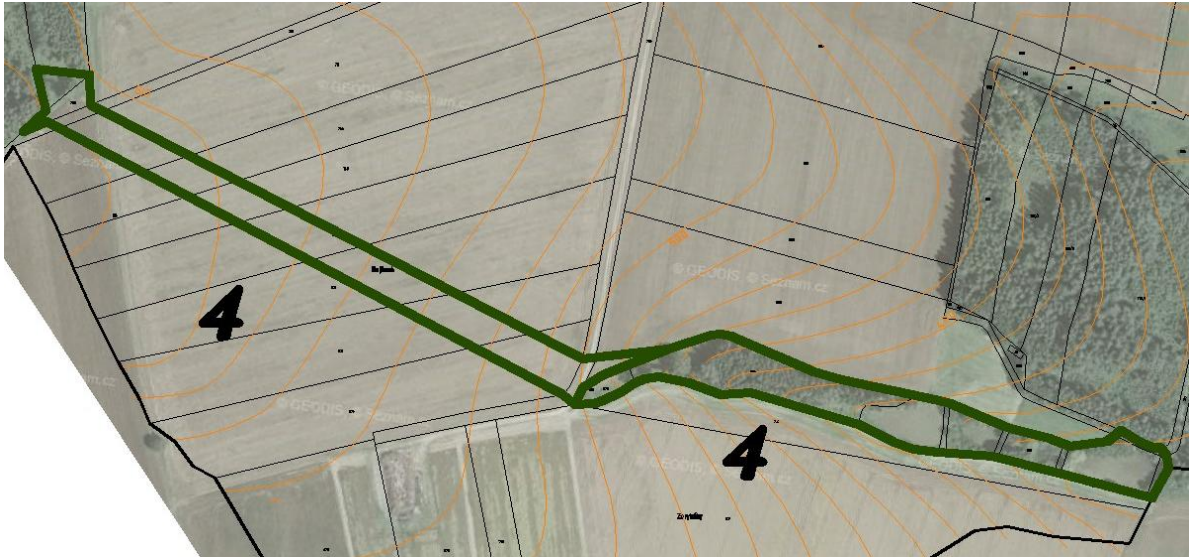

V biocentru se nacházejí lesní typy 4H1 (Hlinitá bučina šřavelová na plošinách a v plochých úžlabinách) a (v západní části) 4K7 – Kyselá bučina se šřavelem na mírných svazích.

Doporučení	<p>V lesním porostu zachovat a chránit, respektive prohloubit přirozený charakter porostů dle SLT. Stávající listnáče udržovat do vysokého věku převážně jen zásahy charakteru zdravotního výběru. Vhodnými opatřeními podpořit přirozenou obnovu žádoucích dřevin.</p> <p>V přiměřené míře zachovat podíl odumírajících a tlejících padlých stromů. Výchova zaměřená na udržení přirozené skladby, přeměnit druhovou skladbu dle SLT. Cílová dřevinná skladba: 4H - hlinitá bučina - buk 80%, jedle 20%, příměs dubu a lípy, 4K - kyselá bučina - buk 70%, jedle 20%, dub 10%. Mělo by se jednat o <i>nejpřírodnější části krajiny</i> tvořící tzv. „biologickou infrastrukturu“. Cílem je vznik <i>uceleného přírodě blízkého ekosystému</i>. Strategie musí být závislá na současném stavu, ideální je usměrňovaný polopřírodní vývoj.</p> <p>Principy ochrany lesa (včetně ponechání odumřelé dřevní hmoty) musejí být v souladu s Oblastním plánem rozvoje lesů. Obecně platné řešení není, a je potřebné vytvořit diferencované postupy pro jednotlivé lokality, které nemůže tento ÚSES postihnout. Jako ideální se jeví využití publikace <i>Péče o chráněná území – II. Lesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999.</i></p>
------------	---

Číslo	3 (generelové číslo 3401 + 821)
Název	Lomský potok
Charakter	Lokální biokoridor
Mapa	1 + 2
STG	3B-BC4
Rozloha	3,08 ha
Charakteristika	<p>Lokální nefunkční biokoridor od lesního biocentra V luhu podél upraveného toku Lomského potoka směrem k obci Lom:</p> <p>Tok je upraven, břehy jsou porostlé vzrostlými dřevinami, četné známky ruderalizace a eutrofizace. Jako celek je biokoridor nefunkční.</p>
Doporučení	<p>Revitalizace vodoteče. Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadeb je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextilie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihruje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p> <p>Na lučních porostech kosení dle stavu společenstva zpravidla jedenkrát až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality tak, aby byla umožněna existence druhů neschopných regenerace v cyklu pravidel-</p>

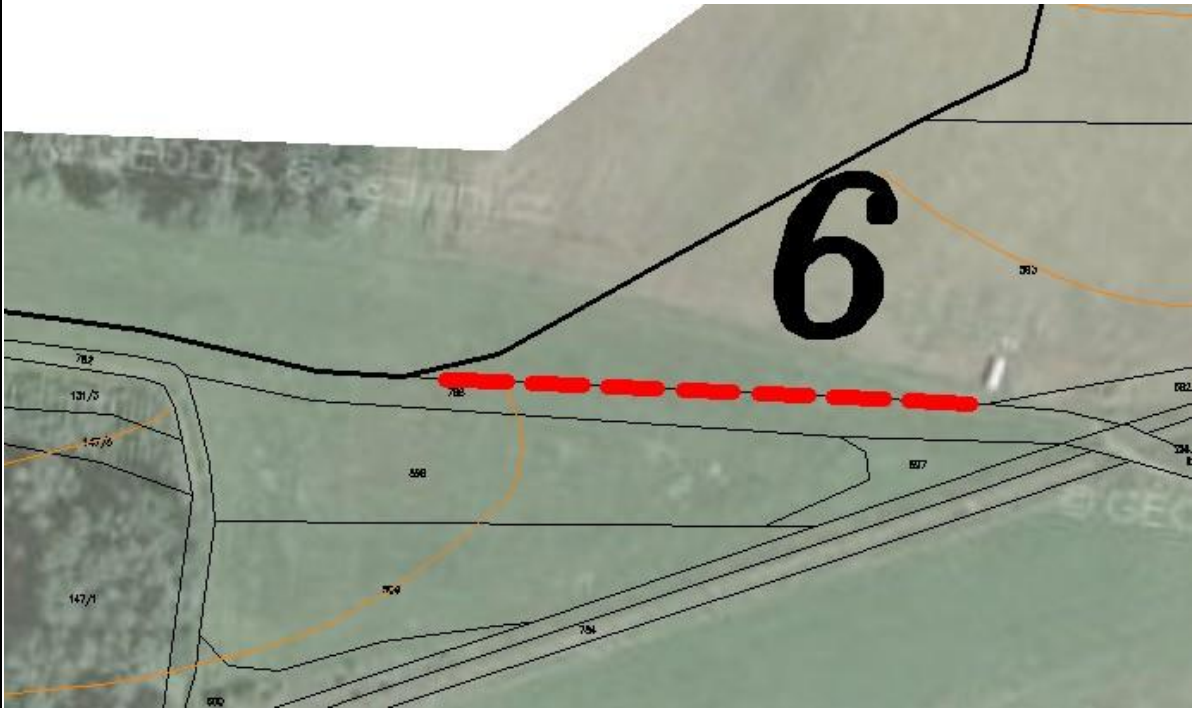
<p>ných sečí (bližší údaje jsou velmi podrobně uvedeny v knize <i>Péče o chráněná území – I. Nelesní společenstva, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999</i>). Termín seče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Kosení v suchém období s použitím lehké mechanizace, v trvale podmáčených partiích alespoň občasné ruční kosení. Pokos pokud možno sušit přirozeným způsobem na místě (mimo ruderální partie). Ladní vegetaci ponechat bez zásahu, pouze s větším časovým odstupem (2-3 roky) kosit partie bez dřevinných náletů.</p>
--

Číslo	4 (generelové číslo 6402 + 819)
Název	Za rybníky
Charakter	Lokální biokoridor
Mapa	1
STG	3AB-B3, 3B-BC4
Rozloha	3,16 ha
Charakteristika	<p>Kaskáda 3 rybníčků doplněná vlhkomilnou vegetací a vzrostlými dřevinami (nejedná se o lesní porost, ale ladní vegetaci dřevinné varianty), v západní části orná půda:</p>
Doporučení	<p>Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadeb je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextilie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihrnuje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p> <p>Na lučních porostech kosení dle stavu společenstva zpravidla jedenkrát až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality tak, aby byla umožněna existence druhů neschopných regenerace v cyklu pravidelných sečí (bližší údaje jsou velmi podrobně uvedeny v knize <i>Péče o chráněná území – I. Některá společenstva</i>, I. Michal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999). Termín seče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Kosení v suchém období s použitím lehké mechanizace, v trvale podmáčených partiích alespoň občasné ruční kosení. Pokos pokud možno sušit přirozeným způsobem na místě (mimo ruděrní partie).</p> <p>Ladní vegetaci ponechat bez zásahu, pouze s větším časovým odstupem (2-3 roky) kosit partie bez dřevinných náletů.</p>

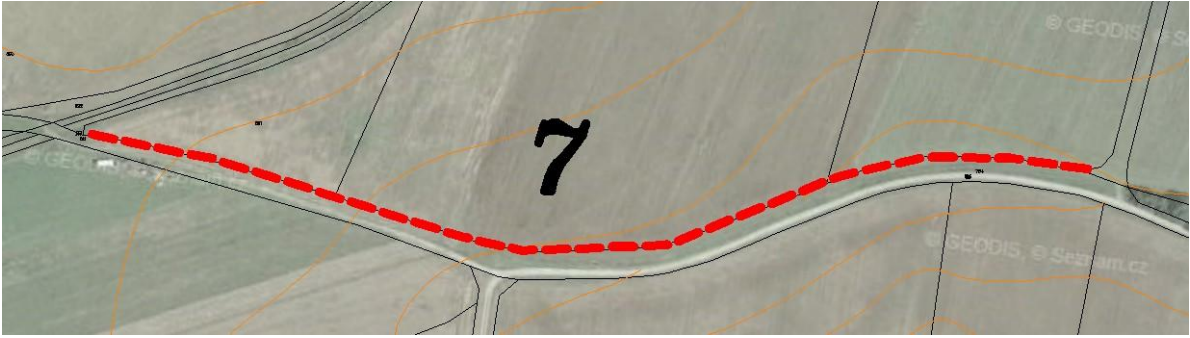

Číslo	5 (generelové číslo 3403 + 822)
Název	Libějický potok
Charakter	Interakční prvek
Mapa	2
STG	3AB-B3, 3BC4
Rozloha	4,35 ha
Charakteristika	<p>Interakční prvek zahrnuje vodoteč (upravenou) s přilehlými lučními porosty. Interakční prvek je vymezený, ale jako celek nefunkční:</p>
Doporučení	<p>Revitalizace vodoteče.</p> <p>Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadeb je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextílie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihruje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po</p>

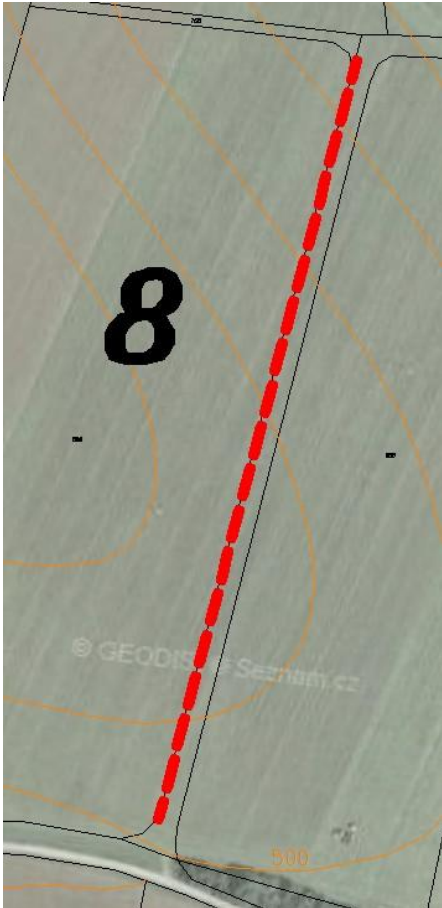
<p>výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p> <p>Na lučních porostech kosení dle stavu společenstva zpravidla jedenkrát až dvakrát ročně s občasným vynecháním některé sezóny na malé části plochy střídavě v různých místech lokality tak, aby byla umožněna existence druhů neschopných regenerace v cyklu pravidelných sečí (bližší údaje jsou velmi podrobně uvedeny v knize <i>Péče o chráněná území – I. Některá společenstva</i>, I. Míchal, V. Petříček a kol., AOPaK Praha 1999). Termín seče upravovat dle aktuálního složení společenstev, případně jej střídat v různých letech. Kosení v suchém období s použitím lehké mechanizace, v trvale podmáčených partiích alespoň občasné ruční kosení. Pokos pokud možno sušit přirozeným způsobem na místě (mimo ruderalní partie).</p> <p>Ladní vegetaci ponechat bez zásahu, pouze s větším časovým odstupem (2-3 roky) kosit partie bez dřevinných náletů.</p>
--

Číslo	6 (generelové číslo C10)	
Název	Hlaviny	
Charakter	Interakční prvek	
Mapa	1	
STG	3B3	
Charakteristika	Interakční prvek schválený jako prvek KPÚ C10:	
	<p>C10 - HPC Nově navržená polní cesta navazující na C1, vedoucí západně ke katastrální hranici s k.ú. Slapy. Navržena jako jednopruhová. Zpřístupňující zemědělské pozemky a spolu s navazující cestou C1 je navržena jako spojnice ke katastrální hranici s k.ú. Slapy.</p>	
	Velikost prvku	3142 m ²
	Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějice
	Navržená kultura	ostatní plocha (14), jiná plocha (26)
	Návrhové parametry cesty:	
	délka cesty v obvodu KPÚ:	369 m
	šířka v koruně:	4,5 m
	návrhová rychlost:	30 km/hod
	odvodnění:	odvodňovací příkopy
	vozovka:	výstavba – zpevnění kamenivem
	Opatření:	
	<ul style="list-style-type: none"> - zpevnění kamenivem v délce 369 m - odvodnění komunikace odvodňovacím příkopem na severní straně - ozelenění - stabilizace hranic 	
		
Doporučení	Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci	

	<p>výsadeb je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextílie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihrnuje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p>
--	---

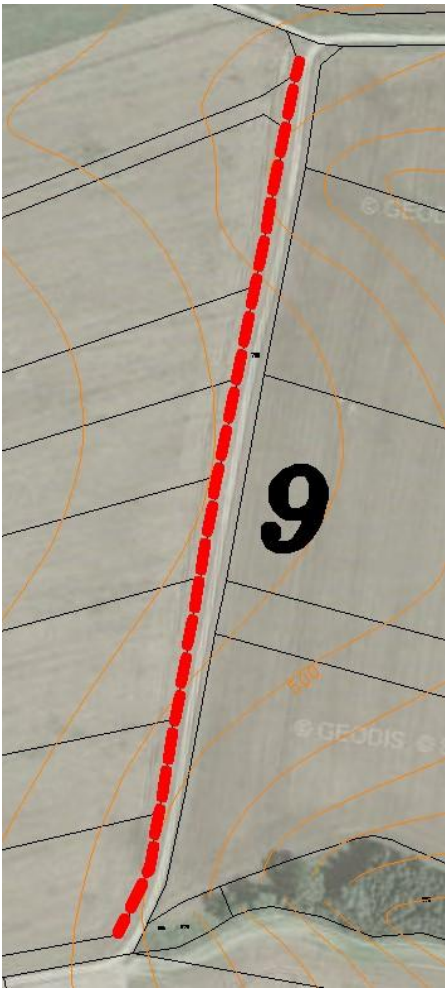
Číslo	7 (generelové číslo C1)	
Název	Na dílech	
Charakter	Interakční prvek	
Mapa	1	
STG	3AB3	
Charakteristika	Interakční prvek schválený jako prvek KPÚ C1:	
	<p>C1 - HPC Stávající cesta vedoucí od obce k železničnímu přejezdu, cesta navržena k rekonstrukci jako jednopruhová s výhybnami, zpřístupňuje zemědělské pozemky a spolu s navazující cestou C10 je navržena jako spojnice ke katastrální hranici s k.ú. Slapy.</p>	
	Velikost prvku Navržený vlastník Navržená kultura Návrhové parametry cesty: délka cesty v obvodu KPÚ: šířka v koruně: návrhová rychlost: odvodnění: vozovka:	12410 m ² LV 10001 – Obec Libějice ostatní plocha (14), ostatní komunikace (17) 1058 m 4,5 m 30 km/hod odvodňovací příkop výstavba v délce 652 m – asfaltový povrch výstavba v délce 364 m – kamenivo v délce 102 m – asfaltový kryt stávající
	<p>Opatření:</p> <ul style="list-style-type: none"> - sjezdy asfaltové - rozšíření sjezdu HS 19 - vybudování 2 výhyben - vybudování nového sjezdu - na severní straně komunikace odvodňovací příkop, ozelenění - stabilizace hranic 	
		
Doporučení	Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadeb je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextilie o rozměru 0,65	

	<p>x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihrnuje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p>
--	--

Číslo	8 (generelové číslo C2)																		
Název	Na březovkách																		
Charakter	Interakční prvek																		
Mapa	1																		
STG	3AB-B3, 3B4																		
Charakteristika	<p>Interakční prvek schválený jako prvek KPÚ C2:</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>C2 - HPC Nově navržená polní cesta propojující komunikaci MK 2 se hlavní polní cestou C1. Sloužící k odvedení dopravního z obce.</p> </div> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">Velikost prvku</td> <td>8697 m²</td> </tr> <tr> <td>Navržený vlastník</td> <td>LV 10001 – Obec Libějice</td> </tr> <tr> <td>Navržená kultura</td> <td>ostatní plocha (14), jiná plocha (26)</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Návrhové parametry cesty:</td> </tr> <tr> <td>délka cesty v obvodu KPÚ:</td> <td>944 m</td> </tr> <tr> <td>šířka v koruně:</td> <td>4,5 m</td> </tr> <tr> <td>návrhová rychlost:</td> <td>30 km/hod</td> </tr> <tr> <td>odvodnění:</td> <td>odvodňovací příkopy</td> </tr> <tr> <td>vozovka:</td> <td>kamenivo</td> </tr> </table> <p>Opatření:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nájezd na komunikaci MK2 – stávající silniční příkop zatrubnit silničním propustkem (průměr 60 cm) - odvodnění komunikace odvodňovacími příkopy (z obou stran komunikace) - navržené ozelenění - stabilizace hranic <div style="text-align: center; margin-top: 20px;"> </div>	Velikost prvku	8697 m ²	Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějice	Navržená kultura	ostatní plocha (14), jiná plocha (26)	Návrhové parametry cesty:		délka cesty v obvodu KPÚ:	944 m	šířka v koruně:	4,5 m	návrhová rychlost:	30 km/hod	odvodnění:	odvodňovací příkopy	vozovka:	kamenivo
Velikost prvku	8697 m ²																		
Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějice																		
Navržená kultura	ostatní plocha (14), jiná plocha (26)																		
Návrhové parametry cesty:																			
délka cesty v obvodu KPÚ:	944 m																		
šířka v koruně:	4,5 m																		
návrhová rychlost:	30 km/hod																		
odvodnění:	odvodňovací příkopy																		
vozovka:	kamenivo																		

Doporučení	<p>Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadeb je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextílie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihrnuje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p>
------------	--

Číslo	9 (generelové číslo C3)																		
Název	Na lichtách																		
Charakter	Interakční prvek																		
Mapa	1																		
STG	3-4AB-B3, 3B4																		
Charakteristika	<p>Interakční prvek schválený jako prvek KPÚ C3:</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> <p>C3 - PC Stávající polní cesta navržená k rekonstrukci, navazující na HPC C1. Navržená jako jednopruhovová a zpřístupňuje zemědělské a ostatní pozemky.</p> <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">Velikost prvku</td> <td>7046 m²</td> </tr> <tr> <td>Navržený vlastník</td> <td>LV 10001 – Obec Libějice</td> </tr> <tr> <td>Navržená kultura</td> <td>ostatní plocha (14), jiná plocha (26)</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Návrhové parametry cesty:</td> </tr> <tr> <td>délka cesty v obvodu KPÚ:</td> <td>609 m</td> </tr> <tr> <td>šířka v koruně:</td> <td>4,5 m</td> </tr> <tr> <td>návrhová rychlost:</td> <td>30 km/hod</td> </tr> <tr> <td>odvodnění:</td> <td>odvodňovací příkopy</td> </tr> <tr> <td>vozovka:</td> <td>výstavba – zpevnění kamenivem</td> </tr> </table> <p>Opatření:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nájezd na C1 asfaltový - odvodnění komunikace odvodňovacími příkopy (z obou stran komunikace) - ozelenění - stabilizace hranic </div> <div style="text-align: center; margin-top: 10px;"> </div>	Velikost prvku	7046 m ²	Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějice	Navržená kultura	ostatní plocha (14), jiná plocha (26)	Návrhové parametry cesty:		délka cesty v obvodu KPÚ:	609 m	šířka v koruně:	4,5 m	návrhová rychlost:	30 km/hod	odvodnění:	odvodňovací příkopy	vozovka:	výstavba – zpevnění kamenivem
Velikost prvku	7046 m ²																		
Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějice																		
Navržená kultura	ostatní plocha (14), jiná plocha (26)																		
Návrhové parametry cesty:																			
délka cesty v obvodu KPÚ:	609 m																		
šířka v koruně:	4,5 m																		
návrhová rychlost:	30 km/hod																		
odvodnění:	odvodňovací příkopy																		
vozovka:	výstavba – zpevnění kamenivem																		

Doporučení	<p>Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadby je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvířít, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextílie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihrnuje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadby.</p>
------------	---

Číslo	10 (generelové číslo C6)																										
Název	Na rákoskách																										
Charakter	Interakční prvek																										
Mapa	2																										
STG	3AB-B3																										
Charakteristika	<p>Interakční prvek schválený jako prvek KPÚ C6:</p> <table border="1"> <tr> <td colspan="2">C6- PC</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Nově navržená polní cesta navazující na C5, propojena se stávající C1 a vedoucí ke katastrální hranici s k.ú. Lom. Navržena jako jednopruhová. Zpřístupňující zemědělské pozemky.</td> </tr> <tr> <td>Velikost prvku</td> <td>6603 m²</td> </tr> <tr> <td>Navržený vlastník</td> <td>LV 10001 – Obec Libějice</td> </tr> <tr> <td>Navržená kultura</td> <td>ostatní plocha (14), jiná plocha (26)</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Návrhové parametry cesty:</td> </tr> <tr> <td>délka cesty v obvodu KPÚ:</td> <td>794 m</td> </tr> <tr> <td>šířka v koruně:</td> <td>4,5 m</td> </tr> <tr> <td>návrhová rychlost:</td> <td>30 km/hod</td> </tr> <tr> <td>odvodnění:</td> <td>odvodňovací příkopy</td> </tr> <tr> <td>vozovka:</td> <td>výstavba v délce 128 m – asfaltový povrch výstavba v délce 666 m – kamenivo</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Opatření:</td> </tr> <tr> <td colspan="2"> <ul style="list-style-type: none"> - výstavba zpevněné komunikace v délce 128 m, asfaltový povrch - odvodnění komunikace odvodňovacím příkopem na severní straně - ozelenění na severní straně - stabilizace hranic </td> </tr> </table>	C6- PC		Nově navržená polní cesta navazující na C5, propojena se stávající C1 a vedoucí ke katastrální hranici s k.ú. Lom. Navržena jako jednopruhová. Zpřístupňující zemědělské pozemky.		Velikost prvku	6603 m ²	Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějice	Navržená kultura	ostatní plocha (14), jiná plocha (26)	Návrhové parametry cesty:		délka cesty v obvodu KPÚ:	794 m	šířka v koruně:	4,5 m	návrhová rychlost:	30 km/hod	odvodnění:	odvodňovací příkopy	vozovka:	výstavba v délce 128 m – asfaltový povrch výstavba v délce 666 m – kamenivo	Opatření:		<ul style="list-style-type: none"> - výstavba zpevněné komunikace v délce 128 m, asfaltový povrch - odvodnění komunikace odvodňovacím příkopem na severní straně - ozelenění na severní straně - stabilizace hranic 	
C6- PC																											
Nově navržená polní cesta navazující na C5, propojena se stávající C1 a vedoucí ke katastrální hranici s k.ú. Lom. Navržena jako jednopruhová. Zpřístupňující zemědělské pozemky.																											
Velikost prvku	6603 m ²																										
Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějice																										
Navržená kultura	ostatní plocha (14), jiná plocha (26)																										
Návrhové parametry cesty:																											
délka cesty v obvodu KPÚ:	794 m																										
šířka v koruně:	4,5 m																										
návrhová rychlost:	30 km/hod																										
odvodnění:	odvodňovací příkopy																										
vozovka:	výstavba v délce 128 m – asfaltový povrch výstavba v délce 666 m – kamenivo																										
Opatření:																											
<ul style="list-style-type: none"> - výstavba zpevněné komunikace v délce 128 m, asfaltový povrch - odvodnění komunikace odvodňovacím příkopem na severní straně - ozelenění na severní straně - stabilizace hranic 																											
																											

Doporučení	<p>Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadeb je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextílie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihrnuje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p>
------------	--

Číslo	11 (generelové číslo MK1)																								
Název	Ke hřbitovu																								
Charakter	Interakční prvek																								
Mapa	2																								
STG	3AB-B3, 3B4																								
Charakteristika	<p>Interakční prvek schválený jako prvek KPÚ MK1:</p> <table border="1"> <tr> <td colspan="2">MK1</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Místní komunikace spojující obci Libějnice se silnicí III. tř.č. 1374.</td> </tr> <tr> <td>Velikost prvku</td> <td>11417</td> </tr> <tr> <td>Navržený vlastník</td> <td>LV 10001 – Obec Libějnice</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Návrhové parametry cesty:</td> </tr> <tr> <td>délka cesty v obvodu KPÚ:</td> <td>1017 m</td> </tr> <tr> <td>šířka v koruně:</td> <td>4,5 m</td> </tr> <tr> <td>návrhová rychlost:</td> <td>30 km/hod</td> </tr> <tr> <td>odvodnění:</td> <td>stávající příkopy</td> </tr> <tr> <td>vozovka:</td> <td>asfaltový povrch</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Opatření:</td> </tr> <tr> <td colspan="2"> <ul style="list-style-type: none"> - sjezdy asfaltové - vybudování nových sjezdů - vybudování 2 výhyben - odvodňovací příkopy vést kolem výhyben - navržené ozelenění </td> </tr> </table> 	MK1		Místní komunikace spojující obci Libějnice se silnicí III. tř.č. 1374.		Velikost prvku	11417	Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějnice	Návrhové parametry cesty:		délka cesty v obvodu KPÚ:	1017 m	šířka v koruně:	4,5 m	návrhová rychlost:	30 km/hod	odvodnění:	stávající příkopy	vozovka:	asfaltový povrch	Opatření:		<ul style="list-style-type: none"> - sjezdy asfaltové - vybudování nových sjezdů - vybudování 2 výhyben - odvodňovací příkopy vést kolem výhyben - navržené ozelenění 	
MK1																									
Místní komunikace spojující obci Libějnice se silnicí III. tř.č. 1374.																									
Velikost prvku	11417																								
Navržený vlastník	LV 10001 – Obec Libějnice																								
Návrhové parametry cesty:																									
délka cesty v obvodu KPÚ:	1017 m																								
šířka v koruně:	4,5 m																								
návrhová rychlost:	30 km/hod																								
odvodnění:	stávající příkopy																								
vozovka:	asfaltový povrch																								
Opatření:																									
<ul style="list-style-type: none"> - sjezdy asfaltové - vybudování nových sjezdů - vybudování 2 výhyben - odvodňovací příkopy vést kolem výhyben - navržené ozelenění 																									

Doporučení	<p>Vypracovat projekt prvku ÚSES, který zohlední veškeré biotické a abiotické vlivy spolupůsobící v lokalitě. Výsadba autochtonních dřevin podle příslušné STG. Použita by měla být sadba odrostků výše nejméně 1 m, s dostatečně velkým kořenovým systémem. Postačující jsou prostokořenné sazenice, mohou být ale i balové. Nejvhodnějším obdobím pro realizaci výsadeb je podzim nebo časně jaro. Všechny sazenice musejí být vysazeny do jamek, jejichž objem je dostatečný pro přirozené rozmístění kořenového systému. Statické zajištění je ideální dřevěnými kůly. Proti suchu, konkurenci plevelů, ohryzu, vytloukání zvěří, větru a sluneční radiaci je třeba vysazovance chránit. Proti konkurenčním rostlinám a vysychání se používá kryt kořenové mísy tvořený kůrovým mulčem tloušťky dostačující pro zamezení růstu plevelů (vrstva 100 - 150 mm) nebo mulčovací plachetka z biotextílie o rozměru 0,65 x 0,65 m. Klade se na povrch kořenové mísy a upevňuje vhodným místním materiálem (například kameny). Mulčovací materiál se nepřihrnuje až ke kmínku. Proti okusu se kmeny obalují drátěným pletivem nebo jutovým pásem, který rovněž poskytuje účinnou ochranu sazenice před nepříznivým vlivem slunečního záření. Dřeviny vyžadují v prvních letech po výsadbě odborný dohled, protože často reagují na specifické poměry nového stanoviště negativně – dochází ke keřovému růstu, jednostranným deformacím kosterních větví, postupnému krnění, vícekmennému růstu či projevům hyperplastie, deformacím terminálu a podobným poruchám růstu, které dokáže odborník včas odhalit a z větší míry potlačit správně zvoleným typem řezu. Tímto způsobem lze předejít většímu propadu výsadeb.</p>
------------	--